

Sygn. akt IV CSK 364/18

POSTANOWIENIE

Dnia 6 marca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa M. K.
przeciwko P. Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 6 marca 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Okręgowego w L.
z dnia 8 lutego 2018 r., sygn. akt II Ca [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten nie narusza norm Konstytucji i pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy, dopuszczającymi wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Powód M. K. zarzucił zaskarżonemu wyrokowi Sądu Okręgowego w L. z dnia 8 lutego 2018 r. naruszenie art. 233 § 1 i 2 oraz art. 328 § 2 k.p.c., a wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadnił występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego: czy sądy pierwszej i drugiej instancji dopuściły się rażącego naruszenia granic swobodnej oceny dowodów, opierając swe rozstrzygnięcia na dowodzie z opinii biegłego, która była w kontrze do opinii znajdującej się w aktach sprawy i której zakres wykraczał poza wiedzę specjalistyczną biegłego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Powołanie się przez stronę skarżącą na takie zagadnienie wymaga jego sformułowania oraz uzasadnienia występowania w sprawie. Rozstrzygnięcie przez Sąd Najwyższy zagadnienia prawnego sformułowanego w skardze kasacyjnej powinno służyć ocenie legalności i prawidłowości zaskarżonego prawomocnego rozstrzygnięcia sądu drugiej instancji (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, z dnia 28 listopada 2003 r., II CK 324/03, z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05, z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05, z dnia 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07, z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07).

Zagadnienie prawne przedstawione przez skarżącego nie spełnia tych wymagań.

Ocena wiarygodności opinii sporządzonej przez biegłego należy do sądu rozpoznającego sprawę i co do zasady nie mieści się w kognicji Sądu Najwyższego w postępowaniu kasacyjnym. Zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c., podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być bowiem zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów. Z tego względu art. 233 § 1 k.p.c., w zakresie w jakim wyraża zasadę swobodnej oceny dowodów, nie może być podstawą kontroli kasacyjnej. Powołanie w skardze kasacyjnej zarzutu naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. z reguły zmierza do podważenia ustaleń faktycznych sądu drugiej instancji, co w świetle art. 398³ § 3 k.p.c. także nie może odnieść skutku na etapie postępowania kasacyjnego (zob. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 5 lutego 2014 r., V CSK 125/13 i z dnia 5 lutego 2014 r., V CSK 140/13).

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach stanowiły przepisy art. 98 w związku z art. 391 § 1, art. 398²¹ k.p.c. oraz § 2 pkt 6 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2018, poz. 265).